

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 14 — 5 APRIL 2006

Klapstoel
Wies
Beckers

blz. 7

Dossier
Zelfdoding
vandaag

blz. 12-13

Met palm
en ezels
in Hoegaarden

blz. 17

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

PIERRE Claes noemt zich een amateur. Toch hoopt hij na 28 jaar academie meer te zijn dan een zondagschilder. In 1978 trok hij naar de Academie voor Beeldende Kunsten te Anderlecht. Hij was toen 45. Drie jaar later begon hij al te exposeren.

In 1988 overleed zijn vrouw. Hij werd een ingrijpende ervaring. Hij ging geloven in een 'geestelijk' voortbestaan. Het klinkt misschien wel ketters, zegt hij. In elk geval niet kerkelijk. Zoals velen is hij katholiek opgevoed, maar na zijn huwelijk verwaterde de praktijk.

Niet alles verdween. Vandaag eert hij zijn vrouw met een foto op de kast omringd door beeldjes van Onze-Lieve-Vrouw. Die laatste dagen was Maria haar houvast. Wat hem op de gedachte bracht een kruisweg te schilderen, weet hij niet. De overtuiging dat er iets onsterfelijks van zijn vrouw verder leeft, bracht hem terug bij Jezus' boodschap over eeuwig leven. Er is meer dan de materiële werkelijkheid. Aan die overtuiging wilde hij uitdrukking geven met het talent dat hij had. Hij praatte erover maar deed er niets mee, tot zijn oudste dochter zei: „Begin er dan toch aan.”

© Herman Ricour

Onverschilligheid

Hoe doe je dat, als je weg bent gegroeid van de Kerk? Claes toog naar de Onze-Lieve-Vrouwekerk in Vilvoorde. Daar staan teksten bij de veertien kruiswegstaties in halfverheven beeldwerk. Hij maakte er foto's van. Zo fotografeerde hij ook negentiende-eeuwse kruiswegschilderijen in de Finisterraekerkerk in hartje Brussel. De Christusfiguur en enkele andere hoofdpersonages modelleerde hij naar het voorbeeld van die schilderijen. Voor de rest liet hij zijn fantasie de vrije loop. Figurant en decor zijn Brussels. Zijn *Kroisweg van Onz' Hier deu de stroete van Brussel* heeft een dubbele bodem: de ernst van Christus' lijden, maar ook typisch Brusselse zwans (humor).

De stoet met de kruisdraging trekt door de Kleine Beenhouwersstraat. Oud-minister Vanden Boeynants vergezelt Jezus en snauwt een Brusselse *flik* (politieagent) in een groen en rood uniform iets toe. „Trop ès tè veel!”, schrijft Claes in zijn verhaal. Bij de vijfde statie - Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen - staat een vrouw met een megafon een populair lied te zingen: „Amor, amor, amor.” Een goede

Hoe Jezus lijdt in Brussel

Th. C. Madder

De dood van zijn vrouw bracht een omkeer in het leven van fiscalist en amateurschilder Pierre Claes. Hij raakte overtuigd van een voortbestaan na de dood en koppelde dat inzicht aan de boodschap van Jezus. Geleidelijk groeide in hem het verlangen om eens een kruisweg te schilderen, maar dan 'op z'n Brussels'. Tot zijn oudste dochter hem zei: „Hou op met erover te praten, begin eraan!”

Pierre Claes schildert opmerkelijke 'kroisweg'

verstaander leest: „A mort” (ter dood). Wanneer Jezus voor de tweede keer onder het kruis valt, rijdt een tram voorbij met reclame voor een destijds bekend poetsmiddel Ça-va-seul, maar... je kruis dragen gaat juist niet vanzelf.

De derde val speelt zich af op de Grote Markt voor het gedenkteken ter ere van de Brusselse vrijheidsheld Evrard 't Serclaes die in 1388 werd vermoord. Hij opent

één oog en roept verontwaardigd: „Zien jullie niet wat jullie aan het doen zijn?” In het park aan de Kleine Zavel wordt Jezus van zijn kleren beroofd. Drie kapitalisten kijken onverschillig toe. Ook de in 1567 onthoofde graven van Egmond en Hoorne op hun sokkel houden zich afzijdig. „Wij hebben in onze tijd al ellende genoeg gezien”, fluistert de een de ander toe.

Onverschilligheid is zowat de grondtoon van de humor in het verhaal dat Claes bij de schilderijen schreef. Het eindigt met deze moraliteit (zedenles): „Als die man vandaag weer zou komen, zou hij precies hetzelfde meemaken als tweeduizend jaar geleden. Onze materiële welvaart leidt immers tot onverschilligheid.” De schilder schreef zijn tekst in de taal waarin hij is opgegroeid en

die hij als een kostbaar patrimonium koestert: het Brussels uit de Marollenwijk. De enige die het niet spreekt is Jezus. Zijn taal is universeel.

Pierre Claes' kruisweg is te bewonderen tijdens de Bloemententoonstelling in de Onze-Lieve-Vrouwekerk te Laken van 21 april tot 7 mei, dagelijks van 11 tot 17 uur (behalve op maandag 24 april). Inlichtingen: 02/479.23.62 en 02/478.20.95.